

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht d.d. 19 november 2018 is de heer R. Ippel (hierna: 'beschuldigde'), ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd MVV – Roda JC d.d. 18 november 2018 schuldig heeft gemaakt aan het slaan naar een tegenspeler de heer M. Engels (hierna 'Engels').

De aanklager betaald voetbal (hierna: 'de Aanklager') heeft via MVV aan beschuldigde een schikkingsvoorstel gedaan, inhoudende dat beschuldigde met ingang van 19 november 2018 wordt uitgesloten van deelname competitie-, play-off- of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) zodanige wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 (één) jaar.

Dit schikkingsvoorstel is door beschuldigde niet geaccepteerd. Vervolgens is de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal (hierna: 'de Tuchtcommissie') voorgelegd.

De Tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de Aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 22 november 2018. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigde gehoord, bijgestaan door de heer K. van den Oetelaar (FBO). Gelet op de onderlinge verwevenheid is de zaak gemeenschappelijk behandeld met de zaak van Engels die op zijn beurt wordt behandeld met de zaak van Ippel.

Bij die mondelinge behandeling is tevens kennisgenomen van televisiebeelden en de door MVV ingebrachte beelden en is de scheidsrechter, de heer A. Lindhout, (hierna: 'de scheidsrechter') als getuige ter zitting gehoord.

2. Verweer beschuldigde

Beschuldigde geeft aan het niet eens te zijn met hetgeen hem ten laste is gelegd door, zakelijk weergegeven, het navolgende aan te geven.

Beschuldigde heeft zich ten tijde van de mondelinge behandeling op het standpunt gesteld dat beschuldigde Engels aan de achterkant/de kraag van zijn shirt trok, terwijl de bal niet in de buurt was. Engels reageerde hierop en draaide zich om, waarna de spelers dicht tegenover elkaar stonden. Vervolgens was er sprake van licht lichamelijk contact en gingen zij beiden zeer theatraal naar de grond. Volgens beschuldigde tonen de beelden op geen enkele wijze aan dat beschuldigde richting Engels een slaande beweging zou hebben gemaakt. Beiden spelers vielen volgens beschuldigde simpelweg overdreven nadat er over en weer lichamelijk contact is geweest. Volgens beschuldigde is van een slaande beweging nimmer sprake geweest.

Hoewel de scheidsrechter en de 4^e official hebben verklaard dat zij beschuldigde een slaande beweging hebben zien maken, stelt beschuldigde vast dat de scheidsrechter dit niet zou hebben kunnen waarnemen nu hij op het moment van het incident de bal volgde die niet meer in de buurt van beschuldigde en Engels was. Ook de 4^e official zou het incident niet goed hebben kunnen waarnemen nu hij tegen de zon inkeek, zich op grote afstand bevond en er minimaal drie spelers in zijn gezichtsveld aanwezig waren.

Volgens beschuldigde kan dankzij het theatrale gedrag van beide spelers het vermoeden zijn ontstaan dat er iets ernstigs zou zijn voorgevallen. Volgens hem bewijzen de beelden echter het tegendeel. Het enige verwijt dat beschuldigde kan worden gemaakt is dan ook dat hij misschien iets te theatraal ter aarde is gestort. Volgens beschuldigde is dit wellicht niet wenselijk, maar helaas wel een fenomeen dat niet meer ongebruikelijk is op de Nederlandse voetbalvelden, maar bovenal dient een dergelijk incident niet bestraft te worden met een rode kaart.

Beschuldigde stelt derhalve dat de begane overtreding niet moet leiden tot een disciplinaire straf en verzoekt derhalve primair om vrijspraak.

Subsidiar stelt beschuldigde zich op het standpunt dat een straf van drie wedstrijden waarvan één voorwaardelijk buitenproportioneel hoog is ten opzichte van de gedraging. Volgens beschuldigde grepen beide spelers direct na het incident naar hun gezicht, maar blijkt al snel dat beide spelers geen verzorging nog nodig hebben. Daarnaast dateert volgens beschuldigde de laatste door beschuldigde opgelopen directe rode kaart van mei 2010.

Indien de Tuchtcommissie van mening is dat beschuldigde het ten laste gelegde heeft begaan, dan verzoekt beschuldigde de Tuchtcommissie subsidiar de straf te verlagen.

3. Vordering van de Aanklager

De Aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht.

De Aanklager geeft aan dat beschuldigde het schikkingsvoorstel heeft ontvangen, omdat hij zich schuldig heeft gemaakt aan het slaan naar een tegenspeler.

De Aanklager stelt dat beschuldigde een voorbeeldfunctie en dat het slaan (naar en/of van) van spelers niet op het veld thuishoort. Volgens de Aanklager blijkt onomstotelijk uit de beelden dat de beide spelers zich hebben laten gaan en gewelddadige handelingen hebben verricht.

Niet alleen blijkt dit uit de beelden, maar dit wordt volgens de Aanklager ook bevestigd door de verklaring van de scheidsrechter die aangeeft dat hij heeft gezien wat er exact is gebeurd. Daarnaast heeft de Aanklager ook de verklaring van de 4^e official in acht genomen nu ook hij heeft verklaard dat er sprake is geweest van een gewelddadige handeling waarvoor de rode kaart getoond moest worden.

Over de vraag welke straf passend en geboden is, heeft de Aanklager het bovenstaande in acht genomen en stelt dat het aan beschuldigde aangeboden schikkingsvoorstel niet passend en geboden is. De Aanklager heeft op zitting de eis heeft verhoogd inhoudende dat beschuldigde met ingang van 19 november 2018 wordt uitgesloten van deelname competitie-, play-off- of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld.

4. De beoordeling van de aangedragen bewijsmiddelen en het verweer

De Tuchtcommissie acht het ten laste gelegde, dat beschuldigde zich tijdens de wedstrijd MVV – Roda JC d.d. 18 november 2018 schuldig heeft gemaakt aan het slaan naar een tegenspeler niet bewezen.

Zoals door de Aanklager gesteld, dient door de Tuchtcommissie te worden bepaald of er sprake is van een gewelddadige handeling door beschuldigde. Van gewelddadig handelen is op grond van de Spelregels veldvoetbal 2018/19 geen sprake indien de hoeveelheid kracht die bij de verweten handeling werd gebruikt verwaarloosbaar was.

Op basis van het verweer van beschuldigde op zitting en de beelden is naar het oordeel van de Tuchtcommissie waar te nemen dat de spelers na een duel om de bal elkaar inderdaad hebben opgezocht. Vervolgens is – naar het oordeel van de Tuchtcommissie – uit de beelden op te maken dat de spelers enig lichamelijk contact hebben gehad, waarna zij beiden theatraal naar de grond gaan.

Op basis van de bewijsmiddelen stelt de Tuchtcommissie vast dat, voor zover al sprake was van slaan dan wel een slaande beweging de hoeveelheid kracht die daar dan bij zou zijn gebruikt hoe dan ook verwaarloosbaar was. Zoals ter zitting is gebleken, zijn beide spelers weliswaar naar de grond gegaan, maar was dit het gevolg van theatraal en onsportief gedrag. Dit handelen is naar de mening van de Tuchtcommissie afkeurenswaardig, maar kan de aan beschuldigde gegeven rode kaart niet rechtvaardigen.

De Tuchtcommissie begrijpt dat de scheidsrechter onder de gegeven omstandigheden – nu hij in een ‘split second’ een beslissing diende te nemen – een rode kaart heeft getoond aan beschuldigde.

Op basis van het bovenstaande is de Tuchtcommissie van oordeel dat aan de zijde van beschuldigde geen sprake is van een gewelddadig handelen.

De Tuchtcommissie komt tot het oordeel dat beschuldigde zich niet schuldig heeft gemaakt aan het ten laste gelegde.

5. De beslissing

Hetgeen onder 4. is vermeld wordt niet bewezen verklaard.

Beschuldigde wordt derhalve vrijgesproken van het aan hem ten laste gelegde.

Aldus beslist op 22 november 2019 door de heer mr. J.H. Van der Velden, voorzitter, de heer mr. M. van Dijk en de heer F. Sterk, leden, bijgestaan door de heer mr. M. Faouzi, secretaris.